

Отанг алоқа қилган шахсдан алоқангни узма

15:40 / 16.02.2025 2025

عَمْرَةَ نِي دَمْلِدِجْ سَمِ يَفِ اسْلَاجُ تُنُكُ : لِقَاقُ رَبِّحِ أَهَابِ أَنْ أَيْ قِرْزَلِة دَابُّعِ نَبِ دَعَسُ نَعِ
، هَيْحُ أَنْبَا يَلَعِ أَيْ كُتْمِ مَالِ سِرْ نَبِ هَلْ لِدَبِّعِ أَنْبِ رَمَفِ ، نَأْفَعِ نَبِ نَأْمُتْ عِ نَبِ وَرَمَعِ
- ؟ نَأْمُتْ عِ نَبِ وَرَمَعِ تَيْ شَامِ : لِقَاقُ فِ مِ هَيْ لِدِ عَجْرَفِ ، فَطَعُ مِثْ سِلْجِ مَلِ نَعِ دَعَبِ فِ
يَفِ : لِقَاقُ وَأُ - هَلْ لِدِ بَاتِكِ يَفِ لِنِ إِيحُ لِبِ أَدْمُ حَمِ شَعَبِ يَدِ لَأَوْفِ - أَيْتْ وَنِ تَرَمِ
كِبِ أَلِ صِي نَأْ نَمِ عَطِقَاتِ أَلِ - كُشْ أَنْ أُنِ سِ حُ لِقَاقُ ، وَوَحْ نِ وَأُ هَلْ لِدِ بُتْ كِ ضَعَبِ
كُرُونِ كِلِ دِبِ أَفْطِيَفِ

Саъд ибн Убода Зуроқий отасидан ривоят қилади:

«Мадинанинг масжидида Амр ибн Усмон ибн Аффон билан ўтирган эдим. Абдуллоҳ ибн Салом жиянига суяниб ўтиб қолди. Мажлисдан бир оз узоқлашди-да, кейин бурилди. Уларнинг олдига қайтиб келиб, Амр ибн Усмонга: «Нима демоқчисан?» деб икки-уч марта айтди. (Кейин шундай деди):

«Муҳаммадни ҳақ ила юборган Зотга қасамки, Аллоҳнинг Китобида – ёки «Аллоҳнинг китобларидан баъзисида», ёки шунга ўхшаш гап айтди. Ҳусайн: «Менинг эсимдан чиқиб қолди», деган – отангга алоқаси бор одамдан ҳеч алоқангни узмагин. Яна ўша ила нуринг ўчиб қолмасин», дейилган».

Шарҳ: Демак, ота вафот этиб кетса-ю, отанинг дўстлари, яхши кўрган кишилари, эҳтиром қилиб юрган одамлари бўлса, улардан алоқани узмаслик лозим. Улар билан яхши бир муомалада бўлиб, қўлидан келган яхшилигини қилиб, дуоларини олиш, отасига кўрсатадиган ҳурмат-эҳтиромни уларга кўрсатиб юриш керак.

Отам ўлди, деб унинг дўстларини унутиб юборган кишининг нури ўчиб қолар экан. Бу ниҳоятда оғир бир мусибат бўлар экан.

هُلِّلْ اِلَّا لَصِدِّهٖ لَلْاُلُوْسِ رَلْ اَقْ : لْ اَقِمِ اَشْهٖ نَبِّ شِرَاحِ لَلْ اِنْبِ نَمَّ حَّرْلَلْ اِدْبَعَنْ بَ ةَمْرُكْ عَ نَ ع
«كُرُونْ كَلْ ذَبْ اَفْ طَيِّ فَا كُ وُبَا هُلْ صَيَّ نَا كَ نَمَّ عَ طَقَّ ت اَلْ كَا يَبَا دُو كُ دُو» : مَلَسَ وِهٖ لَع

Икрима ибн Абдурраҳмон ибн Ҳорис ибн Ҳишомдан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Отангнинг дўсти сенинг дўстингдир. Отанг алоқа қилган шахсдан алоқангни узма, яна нуринг ўчиб қолмасин», дедилар».

Шарҳ: Яъни «Отангнинг дўсти сен ҳам дўст тутишинг керак бўлган кишидир. Отанг билан алоқада бўлган кишидан алоқангни узмагин. Мабодо алоқани узадиган бўлсанг, нуринг ўчиб қолади».

Демак, фарзанд отага қилаётган яхшилигини унинг вафотидан кейин ҳам давом эттирай деган ниятда бўлса, ота-онасига дўст-дугона бўлган кишиларнинг ҳурматини қилиб, уларни отасининг ўрнида кўрса, ота-онасининг ортидан яхшилик қилганнинг ўрнига ўтар экан.

«Яхшилик ва силаи раҳм» китоби 1-жуз.

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 5 октябрдаги 03-07/7613-рақамли хулосаси асосида тайёрланган.